

**Здружение на физијатрите на
Република Северна Македонија**

ПЕТТИ КОНГРЕС НА ФИЗИЈАТРИ НА РС МАКЕДОНИЈА
со меѓународно учество

ЗБОРНИК НА АПСТРАКТИ

25-27 септември 2022 година, Охрид

**Association of Psychiatrists
of Republic of N. Macedonia**

FIFTH CONGRESS OF PSYCHIATRISTS OF REPUBLIC OF N. MACEDONIA
with international participation

ABSTRACT BOOK

Ohrid, 2022 September 25-27th

2.2 ВЛИЈАНИЕ НА РЕПОЗИЦИЈАТА НА СИНДЕЗМОЗАТА НА СКОЧНИОТ ЗГЛОБ КАЈ МАЛЕОЛАРНИТЕ ФРАКТУРИ НА РАНИОТ ФУНКЦИОНАЛЕН ИСХОД

Игор Кафтанџиев, Марко Спасов

Универзитетска клиника за трауматологија,

Медицински факултет – Скопје

Вовед: Утврдено е дека повредите на синдезмосата на скочниот зглоб при малеоларните фрактури се најделикатната компонента на овие чести повреди. Една од основните цели на оперативниот третман на овие повреди е постигнување анатомска репозиција на синдезмосата. Постојат повеќе радиографски техники за визуелизација на синдезмосата. Цел на ова истражување е да се анализира квалитетот на репозицијата на синдезмосата со помош на постоперативен ЦТ скен и да се одреди влијанието на квалитетот на репозицијата на функционалниот исход кај овие повреди.

Материјал и методи: На Универзитетската клиника за трауматологија беше спроведено проспективно кохортно истражување во кое беа анализирани пациенти со фрактура на латералниот и медијалниот малеолус здружени со верифицирана повреда на синдезмосата а кои се постари од 17 години. Беа утврдени следните ексклузивни критериуми: отворена фрактура, придружна повреда, одложување на операцијата повеќе од 24 часа, присутна фрактура и на задниот малеолус, АСА скор 3, компликација за која била потребна ревизија и аркуларен степен или расцеп 2mm на постоперативните ЦТ скенови.

Резултати: Од вкупно 41 пациент, 34 пациенти го завршија истражувањето. Предоминираа испитаниците од машки пол (20 пациенти, 58,82%), а средната возраст изнесуваше $48,46 \pm 16,1$ години, со опсег од 20 до 72 години. Кај 22 испитаници фрактурата беше од типот Б (64,71 %), а кај останатите од типот Ц. Репозицијата беше класифицирана како анатомска кај 26 испитаници (76,5%), додека кај останатите 8 испитаници не беше постигната анатомска репозиција на синдезмосата. Од оние 26 испитаници кај кои репозицијата беше анатомска 17 (65,39%) беа мажи и кај 18 (66,67%) фрактурата беше од типот Б. Кај испитаниците кај кои не беше постигната анатомска репозиција, тројца беа мажи, а бројот на оние со тип Б и Ц фрактури беше еднаков. Статистичката анализа покажасигнификантно подобри резултати на АОФАС скорот и на ВАС скалата кај пациентите кај кои беше постигната анатомска репозиција.

Заклучок: Функционалната анализа покажа значајна асоцираност со квалитетот на репозиција на синдезмосата анализирана на постоперативните ЦТ скенови за АОФАС и ВАС скорот. Неопходни се дополнителни истражувања за одредување на едноставно употребливи интраоперативни параметри за евалуација на квалитетот на репозиција на синдезмосата.

Клучни зборови: репозиција, синдезмоса, скочен зглоб, ЦТ скен, квалитет

2.6 POSTERIOR MALLEOLUS FRAGMENT - SIGNIFICANCE IN MALLEOLAR FRACTURES

Marko Spasov, Igor Kaftandzhev

University Clinic for Traumatology, Orthopaedic Disease, Anaesthesia,
Reanimation, Intensive Care and Emergency Center, Medical faculty,
Skopje, North Macedonia

INTRODUCTION: Posterior malleolar component of the ankle fractures has gained increased interest during the past decade. Several studies emphasized enormous variety of patterns of the posterior malleolus fracture and suggested the necessity of the recognition of its importance.

AIM: The aim of the present study was to evaluate the early functional outcome in the patients with ankle fracture containing posterior malleolar component with regard to the fixation of the posterior malleolus.

MATERIALS AND METHODS: Prospective cohort study was designed, performed at the University Clinic for Traumatology, Orthopaedic Disease, Anaesthesia, Reanimation, Intensive Care and Emergency Center in Skopje. The study included patients who had ankle fracture with posterior malleolus component that were surgically treated. All the patients were operated within 24 hours following the injury. The decision whether to fix the posterior malleolus component was undertaken by the surgeon, based upon the well-established AO criteria for the treatment of the posterior malleolus fracture. All the patients were advised to start immediate physical therapy and rehabilitation and to start partial weight-bearing 4 weeks post injury. Full weight-bearing was recommended 6 weeks post injury. Functional outcome was evaluated using the AOFAS score and Olerud-Molander score. VAS scale was also used.

RESULTS: The study included 37 patients. In 27 (72.97%) of them, fixation of the posterior malleolus was performed. In 10 examinees, the posterior malleolus was not fixed. Fixation of the posterior malleolus was strongly associated with the better functional outcome as evaluated with AOFAS score 6 months post injury (Student $t=6.74$). The mean difference between groups was 18.03 points. Mean values of the Olerud-Molander score were 87.59 points for the group in which the posterior malleolus was fixed and 70 points in the group in which the posterior malleolus was not fixed. The difference of 17 points was also statistically significant. During the whole follow up period, the patients in which the posterior fragment was fixed had better scores for pain however, the difference was not statistically significant.

CONCLUSION: Posterior malleolus remains key component in malleolar fractures. It seems that our current knowledge regarding this component will evolve in the future. There are quite a number of studies that support the benefits of

operative fixation of posterior malleolus on conjunction with the fractures of the lateral and medial malleoli.

KEYWORDS: ankle, posterior malleolus, stability, classification, reduction